

POSTANOWIENIE

11 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 kwietnia 2025 r. w Warszawie
zażalenia Banku spółki akcyjnej w W. (poprzednio Banku.1 spółka akcyjna w W.)
na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 20 maja 2024 r., VII AGa 832/22,
w sprawie z powództwa W.K.
przeciwko Banku.1 spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

umarza postępowanie zażaleniowe.

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z 21 marca 2025 r. pozwana Bank spółka akcyjna w W. (poprzednio: Bank.1 spółka akcyjna w W.) cofnęła zażalenie wniesione na pkt III wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 20 maja 2024 r., którym uchylony został wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 21 stycznia 2022 r. w sprawie z powództwa W.K. o zapłatę.

Powódka nie wniosła ani odpowiedzi na zażalenie ani odpowiedzi na pismo cofające zażalenie, w których domagałaby się zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie środka zaskarżenia, w tym zażalenia do Sądu Najwyższego, jest

czynnością procesową niewymagającą zgody strony przeciwnej, niepodlegającą następczej kontroli Sądu i prowadzącą do umorzenia postępowania zażaleniowego (zob. m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr.-wkł. 2000, nr 10, poz. 37 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40, z 4 lipca 2002 r. I CKN 851/00, nie publ.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił umorzyć postępowanie zażaleniowe.

O zwrocie odpowiedniej części uiszczonej przez pozwaną opłaty od zażalenia rozstrzygnie Sąd Apelacyjny w Warszawie, do którego wniesiono tę opłatę.

[SOP]

[a.ł.]